

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

Όρος Α΄. Παῦ παραλληλόγραμμου ὀρθογώνιου περιέχεσθαι λέγεται
 καὶ δύο τῶν τῶν ὀρθῶν γωνιῶν περιεχασῶν πλέρων.

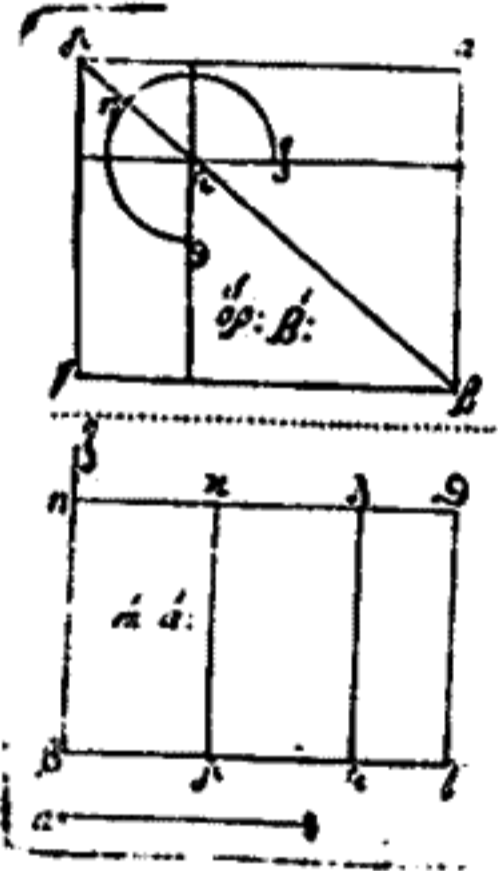
Εἴρηται ἐν τῆς ἔμπροσθεν, ὅτι τὰ παραλληλόγραμμα εἰς δύο διαιρεῖται εἰ-
 δη τὰ καθολικώτερα, εἰς ὀρθογώνια καὶ μὴ ὀρθογώνια. καὶ τῶν αὐθις
 ἑκάτερον ὑποδιαιρεῖται εἰς ἰσοπλάρα καὶ ἀνισόπλάρα. καὶ τῶν μετὰ ὀρθο-
 γωνίων, ὅσα εἰσὶν ἰσοπλάρα, καλεῖται τετραγώνια, ὅσα δὲ ἀνισόπλάρα, λέ-
 γονται ἰδίως παραλληλόγραμμα ὀρθογώνια, καὶ ἔχουσι τὰς ἀπεναντίον πλάρας καὶ
 τὰς γωνίας ἴσας, ὡς δίδειται, προπάσει λ δ', τῷ α'. τῶν δὲ μὴ ὀρθογωνίων, ὅσα
 εἰσὶν ἰσοπλάρα, καλεῖται ῥόμβοι, ὅσα δὲ ἀνισόπλάρα ῥομβοειδῆ. Ἐνταῦθα
 ἦδη ὁ λόγος περὶ τῶν ὀρθογωνίων, ἰσοπλάρων καὶ ἀνισοπλάρων, τετραγώνων
 καὶ ὀρθογωνίων παραλληλογράμων. εἴπει δὲ τῆ μετὰ τῷ τετραγώνου προσηγο-
 ρία, καὶ περιελίεται καὶ τὰ παραλληλόγραμμα ὀρθογώνια, τῆ δὲ τῶν παραλληλο-
 γράμων ὀρθογωνίων συμπεριλαμβανέται καὶ τὰ τετραγώνια. τῶν χάριν περὶ μό-
 των τῶν παραλληλογράμων ὀρθογωνίων εἰπῶν, καὶ περὶ τῶν τετραγώνων ἡρμή-
 νουσι. Τὸ ἦν παραλληλόγραμμον γένος χάριν ἐπέχει, τὸ δὲ ὀρθογώνιον καὶ τὰ
 λοιπὰ διαφορῶν. εἴη δὲ, ὅτι ἐκ δύο πλέρων λέγεται περιέχεσθαι, εἴπει παῦ
 παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, πολλαπλασιαζομένων τῶν δύο αὐτῶ πλέρων, τῶν
 μίαν τῶν αὐτῶ περιεχασῶν γωνιῶν, συμπληρῆται. μᾶλλον δὲ, ὅτι αἱ ἀπεναντίον
 αὐτῶ πλάραι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν, ὡς προείρηται. ὅθεν εἴπει τῷ τετραγώνου πα-
 σαι αἱ πλάραι ἴσαι εἰσι καὶ τὸν λ'. ὅρον, καὶ ἄλογον, ἀπὸ μιᾶς πλάρας πε-
 ριέχεσθαι λέγεται. τῶν γὰρ δύο αὐτῶ πλέρων πρὸς ἀλλήλας πολλαπλασιαζομέ-
 νων, τὸ αὐτὸ γινίσκεται, ὅπερ καὶ τῆς μιᾶς πρὸς ἑαυτῷ πολλαπλασιαζομένης γί-
 νεται. διὸ δὲ τῆς μετὰ παραλληλογράμοις ἢ, ὑπὸ, προσίθεται πρόθις ἢ ὑποσὶ,
 τὸ παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον ὑπὸ δύο ἀθιῶν περιέχεται. τῆς δὲ τετραγώ-
 νοις ἢ, ἀπὸ, οἷον τὸ τετραγώνον ἀπὸ μιᾶς πλάρας περιέχεται.

Β΄. Παντός δὲ παραλληλογράμου χωρίου τῶν περὶ τῶν διαμέτρων αὐτῶ
 ἐν παραλληλόγραμμου ὀμοιομοῦ καὶ τῆς δυοῖ παραπληρώμα-
 σι, γωνίω καλεῖσθαι.

Τίνα μετὰ τῶν τετραπλέρων σχημάτων παραλληλόγραμμα ἦκυσεν, εἴρηται ἀνω-
 ἦρω, καὶ τοῖς ἔμφορον εἶναι τῶν σισημείωται. Διάμετρος δὲ παραλληλογράμου
 λέγει.

λέγεται *διθεΐα*, ἢ πᾶς δύο ἀπεναντίον αὐτῆ γωνίας τέμνουσα, ἥτις καὶ διάμι-
 ξος διαγώνιος προσαγορεύεται, καὶ δίχα τὸ παραλληλόγραμμον τέμνει, καὶ τὴν
 λδ', τῆ α'. Ὄταν εἴη ταῖς δυοὶ πλάταις, ὑφ' ὧν περιέχεται τὸ παραλληλόγραμ-
 μον δύο ἐπιπέδων *διθεΐαι* παράλληλοι ἀχθῶσιν, ἔχουσαι κοινὴν τομὴν μὲν τῆς διαμί-
 ξου, πῶν πλάτων γενομένων παραλληλογράμμων τὰ μετὰ δύο, τὰ ὑπὸ τῆς δια-
 μίξου πρυόμμενα, παραλληλόγραμμοι περὶ τὴν διάμιξον ὀνομάζονται. τὰ δὲ λοι-
 πὰ παραπληρώματα. *Ληφθέντος* τίνων εἶδος πῶν περὶ τὴν διάμιξον παραλληλο-
 γράμμων, καὶ πῶν δύο παραπληρωμάτων ἐπὶ παντὸς παραλληλογράμμου, τὰ τρία
 ὁμοῦ *Γνώμων* καλεῖται. εἶναι γάρ σοι τὸ ἡῆμα, ὄπιρ, καὶ τὸ παρὰ τοῖς μαθη-
 ματικοῖς ὄργανοι, τὸ καλέμενον *γνώμων*, ὡς ἐπὶ τῷ δε τῷ ἡῆματος καθορᾶται.
 ἐν δὲ διάμιξον μετέσιν ἢ βδ, *διθεΐα*, παραλληλόγραμ-
 μα δι' περὶ τὴν διάμιξον τὰ βε, εδ, καὶ παραπληρώ-
 ματα τὰ αε, εγ. τὸ δὲ ζηθ, ὅλον ἡῆμα, *Γνώμων* κα-
 λεῖται.

Eucl. Lib. 3. Fig. 1.

Πρότασις Α΄. Θεώρημα.

Εὰν ὦσι δύο *διθεΐαι*, τμηθῆ δὲ ἡ ἑτέρα αὐτῶν
 εἰς ὁσαδεκποτέρη τμήματα, τὸ περιεχόμενον
 ὀρθογώνιον ὑπὸ τῆς δύο *διθεΐων* ἰσομέσιν
 τοῖς ὑπὸ τε τῆς ἀτμήτου, καὶ ἐκάστου τῶν τμη-
 μάτων περιεχομένων ὀρθογωνίσις.

Ἐστωσαν δύο *διθεΐαι* αε, βγ, καὶ τμηθῆτω ἢ βγ,
 καὶ τὰ δ, ε, σημεῖα. Λέγω δὲ, τὸ ὑπὸ πῶν α, βγ,
διθεΐων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον εἶναι τοῖς ὑπὸ π
 τῆς α, ἀτμήτου *διθεΐας*, καὶ πῶν βδ, δε, εγ, τμημά-
 των περιεχομένοις ὀρθογωνίσις. Ἀποδείξω γὰρ ἀπὸ τοῦ β,
 σημεῖο πρὸς ὀρθῶς ἐπὶ τῆς βγ, ἢ βζ. διὰ τῆς εα, τῆ α.
 ἀπὸ δὲ τῆς βζ, ἀσκήσω ἢ βη, ἴση τῆ α, διὰ τῆς γ'. τῷ αὐτῷ. καὶ τῆ μετὰ βγ, ἔχθω
 παράλληλος ἢ ηθ, τῆ δὲ βκ, αὐτῆς δκ, ελ, γθ, διὰ τῆς λα, τῷ αὐτῷ. καὶ εἴπει
 τὸ ηγ, σύγκειται ἐκ μέρων πῶν βκ, δλ, εθ, ὀρθογωνίων. πάντως γὰρ κατὰ τὸ
 εδ'. ἀξίωμα, ἴσόντες τοῖς βκ, δλ, εθ, ὀρθογωνίοις. ἀλλὰ τὸ μετὰ ηγ, εἶναι
 τὸ ὑπὸ πῶν α, καὶ βγ, *διθεΐων* περιεχόμενον ὀρθογώνιον, περιέχεται γὰρ ὑπὸ π
 τῆς βγ, καὶ βη, ἴσης τῆ α, καὶ πρὸς ὀρθῶν συσπείσεως γωνίαν. τὰ δὲ βκ, δλ, εθ,
 εἶσι τὰ ὑπὸ π τῆς ἀτμήτου καὶ ἐκάστου πῶν τμημάτων περιεχόμενα ὀρθογώνια, τὸ
 μετὰ γὰρ βκ, περιέχεται ὑπὸ τῆς βη, τῆς ἴσης τῆ α, ἀτμήτου, καὶ τῷ βδ, τμήμα-
 τος, τὸ δὲ δλ, ὑπὸ π τῆς δκ, ἴσης καὶ αὐτῆς ἕσης τῆ α, καὶ τῷ δε, τμήματος, καὶ
 τῆ εθ, ὑπὸ π τῆς ελ, πάντων δ' εἶναι εἰπεῖν τῆς α, καὶ τῷ εγ, τμήματος. ἄρα τὸ
 ὑπὸ πῶν α, καὶ βγ, *διθεΐων* περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσόντες τοῖς ὑπὸ π τῆς
 α, ἀτ.

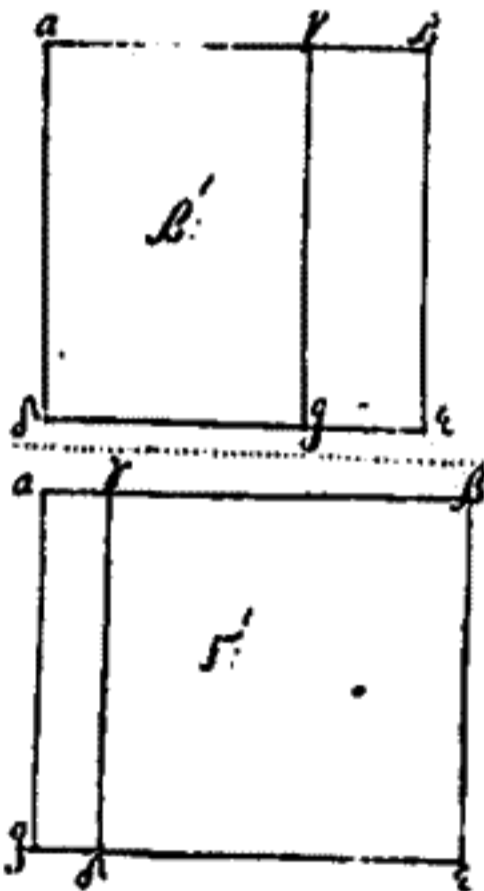
α, ἀτμήτω δ'θείας, καὶ τῶν β δ, δ ε, ε γ, τμημάτων, ὅπερ ἔω τὸ ὑποχρεῖται.
 Ὅτι δὲ ἑκατέρα τῶν δ κ, ε λ, ἴση ἐστὶ τῇ α, δῆλον. τὰ γὰρ β κ, δ λ, ε θ, παραλληλόγραμμά εἰσι, τῶν δὲ παραλληλογράμμων χωρίων αἱ ἀπεναντίον πλευραὶ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ τὸ λ δ', τῷ α. ὥστε ἑκατέρα τῶν δ κ, ε λ, ἴση ἐστὶ τῇ β η, ἢ τοῖς τῇ α, ἴση γὰρ εἴληπται ἢ β η, τῇ α.

Πρότασις Β'. Θεώρημα.

Ἐὰν δ'θεία γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὰ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑκατέρου τῶν τμημάτων περιεχόμενα ὀρθογώνια ἴσά εἰσι τῷ ὑπὸ τῆς ὅλης τετραγώνῳ.

Τμηθῆτω δὴ ἡ α β, δοθεῖσα δ'θεία, ὡς ἔτυχεν, καὶ τὸ γ. λέγω, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς α β, καὶ τῶν α γ, γ β, μέρων αὐτῆς περιεχόμενα ὀρθογώνια, ἴσά εἰσι τῷ ἀπὸ τῆς α β, τετραγώνῳ. Γραφήτω γὰρ ἀπὸ τῆς α β, τετραγώνον τὸ α ε, διὰ τῆς μ ζ, τῷ α. καὶ ἀπὸ τῆς γ, σημείω ἤχθω παράλληλος τῇ α δ, ἢ β ε, ἢ γ ζ, καὶ τὴν λ α, τῷ αὐτῷ. καὶ ἐπεὶ τὰ α ζ, γ ε, ἴσά εἰσι τῷ α ε, καὶ τὸ ε δ'. ἀξίωμα, τὰ δὲ α ζ, γ ε, ἐστὶ τὰ ὑπὸ τῆς ὅλης α β, καὶ ἑκατέρου τῶν τμημάτων α γ, γ β, περιεχόμενα ὀρθογώνια. τὸ μὲν γὰρ α ζ, περιέχεται ὑπὸ τῆς α δ, ἢ τῆς ε στὴν ἴση τῇ α β, καὶ τὸν λ. ὅρον, καὶ τῷ εὐθείᾳ τμήματι α γ. τὸ δὲ γ ε, περιέχεται ὑπὸ τῆς γ ζ, ἴσης καὶ αὐτῆς ἕσσης τῇ α δ, καὶ τὴν λ δ'. τῷ αὐτῷ, καὶ ἐπομένως τῇ α β, καὶ τῷ α. ἀξίωμα, καὶ τῷ ἑτέρῳ τμήματι γ β. καὶ τὸ α ε, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης α β, τετραγώνον. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Eucl. Lib. 2. Fig. 2.

Πρότασις Γ'. Θεώρημα.

Ἐὰν δ'θεία γραμμὴ, ὡς ἔτυχεν, τμηθῆ, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἑνὸς τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσόν εἰσι τῷ τε ὑπὸ τῆς ὅλης περιεχομένῳ ὀρθογώνιῳ, καὶ τῷ ὑπὸ τῆς προσηρμημένης τμήματος τετραγώνῳ.

Τμηθῆτω δὴ ἡ α β, δοθεῖσα δ'θεία, ὡς ἔτυχεν, καὶ τὸ γ, καὶ συναρτάτω ὀρθογώνιον τὸ α ε, ἔχον τὴν β ε, ἴσων τῇ γ β, τμήματι. Λέγω τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης α β, καὶ τῆς γ β, τμήματος περιεχόμενον ὀρθογώνιον, ἴσον εἶναι τῷ ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχομένῳ ὀρθογώνιῳ α γ, γ β, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς γ β, τμήματος τετραγώνῳ. Ἀχθείσθης γὰρ τῆς γ δ, παράλληλος τῇ α ζ, ἢ β ε, τὸ α ε, πάντως ὀρθογώνιον ἴσόν εἰσι τοῖς α δ, γ ε, ὀρθογώνιοις καὶ τῷ ε δ'. ἀξίωμα, ὡς εἰς αὐτὰ διαιρέμενον, καὶ εἰς αὐτῶν συγκείμενον. ἀλλὰ τὸ μὲν α δ, ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχόμενον ὀρθο-

G γώνιον,

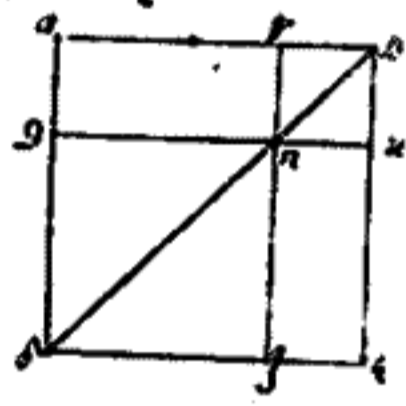
γώνιον, περιέχεται γὰρ ὑπὸ π τῆ α γ, εὐθὺς τμήματος, καὶ πῆς γ δ, ἥ τις ἐστὶν ἴση πῆς ἐπὶ γ β, τμήματι. τὸ δὲ γ ε, ἐστὶ τὸ ἀπὸ π τῆ γ β, τμήματος πξάγωνον, ἴση γὰρ ἢ γ β, πῆ β ε. ἄρα τὸ ὑπὸ πῆς ὅλης α β, καὶ π τῆ γ β, τμήματος περιεχομένου ὀρθογώνιον ἴσόν ἐστι πῆς ὑπὸ πῶν τμημάτων α γ, γ β, περιεχομένου ὀρθογωνίου, καὶ πῆς ἀπὸ π τῆ γ β, τμήματος πξάγωνου. ὅπερ ἠΰ τὸ ὑποχρεώ.

Πρότασις Δ'. Θεώρημα.

Ἐὰν δίδεα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχε, τὸ ἀπὸ πῆς ὅλης τετραγώνου, ἴσου ἔσται πῆς τε ἀπὸ τῆς τμημάτων τετραγώνοις, καὶ πῆς δις ὑπὸ τῆς τμημάτων περιεχομένου ὀρθογωνίου.

Τμηθῆτω ἡ δὴ ἢ α β, δοθεῖσα δίδεα, ὡς ἔτυχε, κατὰ τὸ γ. Λέγω τὸ ἀπὸ πῆς α β, πξάγωνον ἴσον εἶναι πῆς π ἀπὸ τῆς α γ, γ β, τμημάτων πξάγωνοις, καὶ πῆς δις ὑπὸ τῆς α γ, γ β, περιεχομένου ὀρθογωνίου. Ἀναγράφω ἀπὸ πῆς α β, πξάγωνον τὸ α ε, καὶ τὴν μ ζ, π δ. καὶ ἤχθω ἢ β δ, διάμικτος. ἀπὸ δὲ π τῆ γ, παράλληλος πῆ α δ, ἢ β ε, ἤχθω ἢ γ ζ, καὶ τὴν λ α. τὸ αὐτὸ, πέμψασα τὴν β δ, διάμικτον καὶ τὸ κ. καὶ διὰ τὸ κ, ἤχθω παράλληλος πῆ α β, ἢ δ ε, ἢ θ κ. τὸ ποίηται α ε, πξάγωνον ἴσόν ἐστι πῆς π ζ θ, γ κ, καὶ πῆς α υ, κ ε, παραλληλογράμμοις καὶ τὸ ι δ, αξίωμα. ἀλλὰ τὸ μ σ α ε, ἐστὶ τὸ ἀπὸ πῆς α β, δοθείσης πξάγωνον, καὶ δὲ θ ζ, γ κ, καὶ ἀπὸ τῆς α γ, γ β, τμημάτων πξάγωνα, καὶ πῆς α υ, κ ε, τὸ δις ὑπὸ τῆς τμημάτων περιεχομένου ὀρθογώνιον, ὡς δείχθησεται. ἄρα τὸ ἀπὸ πῆς α β, πξάγωνον ἴσόν ἐστι πῆς π ἀπὸ τῆς α γ, γ β, τμημάτων πξάγωνοις, καὶ πῆς δις ὑπὸ τῆς α γ, γ β, περιεχομένου ὀρθογωνίου. ὅπερ ἠΰ τὸ ὑποχρεώ. Λείπεται δὲ δεῖξαι πῆς ἡ δὴ ὁμολογηθέντα. ὅτι μ σ ἢ α ε, ἐστὶ τὸ ἀπὸ πῆς α β, πξάγωνον ἐκ πῆς κατασκευῆς δῆλον. ὅτι δὲ πῆς μ σ θ ζ, γ κ, ἐστὶ πῆς ἀπὸ τῆς α γ, γ β, πξάγωνα, καὶ δὲ α υ, κ ε, τὸ δις ὑπὸ πῶν α γ, γ β, περιεχομένου ὀρθογώνιον, δείκνυται καὶ τὸν Εὐκλείδην ὕτως. Ἐπεὶ π δ α β, ἕξωται αὐτῶν δ α, α β, πλάται, εἰσὶν ἴσαι, πάντως γ δ καὶ αὐτῶν ἀ δ β, α β δ, γωνία τὸ αὐτὸ ἴσαι εἰσι καὶ τὴν ε, τὸ α. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς παραλλήλους πῆς α δ, γ ζ, πέπτωκεν ἢ β δ. δῆλον, ὅτι ἢ ἐκτὸς γωνία ἢ ὑπὸ β η γ, ἴση ἐστὶ πῆς ὑπὸ α δ β, ἐκτὸς καὶ τὴν κ θ, τὸ αὐτὸ. ἀλλὰ πῆς ὑπὸ α δ β, ἴση ἐστὶ καὶ ἢ ὑπὸ α β δ, ὡς δίδεται, ἄρα ἢ ὑπὸ β η γ, ἴση ἐστὶ, καὶ τὸ α. αξίωμα, πῆς ὑπὸ γ β η, καὶ καὶ τὴν ε, τὸ α. αὐτῶν γ β, γ η, ἴσαι εἰσι. πῶν δὲ παραλληλογράμμων χωρίων, ἐπεὶ αὐτῶν ἀπεναντίον πλάται καὶ γωνία ἴσαι εἰσι καὶ τὴν λ δ. τὸ αὐτὸ, πάντως γι τὸ γ κ, ἰσόπλευρόν ἐστιν. Ἀυτῶν ἐπεὶ αὐτῶν γ ζ, β ε, παράλληλοι εἰσι, δῆλον, ὅτι αὐτῶν ὑπὸ γ β κ, β γ η, γωνία δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσι καὶ τὴν κ θ, τὸ αὐτὸ. ἀλλὰ ἢ ὑπὸ γ β κ, ὀρθή ἐστιν, ὀρθὴ ἄρα ἐστὶ καὶ ὑπὸ β γ η, καὶ ἰσομίας

Eucl. Lib. 2. Fig. 3.

ως κτλ πὺν λ δ', τὸ αὐτὸ . καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι τῶν γ κ, παραλληλογράμμου ὀρθαὶ εἰσιν . ὡς τὸ γ κ, ὀρθογώνιον εἶναι, εἰδείχθη δὲ καὶ ἰσόπλευρον, τετραγώνον ἄρα . Διὰ τὰ αὐτὰ δευχθήσεται καὶ τὸ θ ζ, τετραγώνον εἶναι . Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ α θ, ἴση ἐστὶ τῇ γ η, ἢ δὲ γ η, τῇ γ β, τμήματι κτλ τὴν ῥηθεῖσαν λ δ' . τὸ α η, διήκυσσον περιέχεται ὑπὸ πῶν α γ, γ β, τμημάτων . αὐτῶς ἐπεὶ αἱ β α, β ε, ἴσαι εἰσι, καὶ ἀφ' ῥηθεῖσαν ἀπ' αὐτῶν ἴσαι αἱ γ β, β κ, ἢ κ ε, πάντως ἴση ἐστὶ τῇ α γ, τμήματι . ἴση δὲ καὶ ἡ η κ, ἴση τῇ ἐπὶ γ β, τμήματι . ἄρα καὶ τὸ η ε, περιέχεται ὑπὸ πῶν α γ, γ β, τμημάτων . Ἐὰν ἄρα εἴθῃα γραμμὴ καὶ τὰ ἐξῆς .

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α .

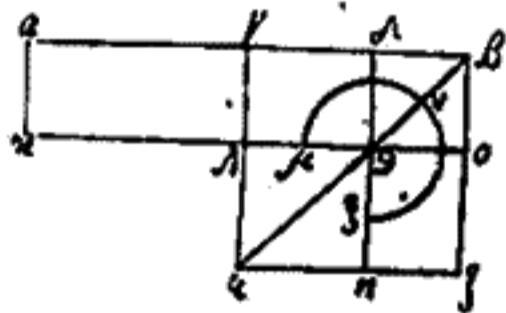
Ἐκ δὲ τούτου φανερὸν, ὅτι ἐν παντὶ τετραγώνῳ τὰ περιττὰ διὰ μέτρον αὐτῷ παραλληλόγραμμα τετραγώνια εἰσι .

Πρότασις Ε'. Θεώρημα .

Ἐὰν εἴθῃα γραμμὴ τμηθῇ εἰς ἴσα καὶ ἀίσια, τὸ ὑπὸ τῶν αἰρίων τῆς ὅλης τμημάτων περιεχόμενον ὀρθογώνιον μὲν τῷ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνῳ, ἰσόμεναι τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ .

Τμηθῆτω δὲ ἡ α β, εἰς ἴσα μὲν κτλ τὸ γ, ἀίσια δὲ κτλ τὸ δ . Λέγω τὸ ὑπὸ πῶν α δ, δ β, περιεχόμενον ὀρθογώνιον μὲν τῷ ἀπὸ τῆς γ δ, τετραγώνῳ ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τῆς γ β, τετραγώνῳ . Ἀναγεγράφθω γὰρ τὸ γ ζ, τετραγώνον ἀπὸ τῆς γ β . τῆς δὲ β ε, ἐπιζώχθεισης, ἀχθήτω ἡ δ η, παράλληλος τῇ γ ε, ἢ β ζ, πένυσα τὴν β ε, κτλ τὸ θ, καὶ διὰ τῷ θ, παράλληλος τῇ α β, ἢ χ θ, ἢ κ ο . ἀπὸ δὲ τῷ α, παράλληλος τῇ γ ε, ἢ α κ . καὶ ἐπειὶ τὸ γ θ, ἰσόμεναι τῇ θ ζ, καὶ τὴν μ γ, τοῦ δ . κοινῶν λαμβανομένων τῷ δ ο, πάντως γ ε καὶ τὸ β' . ἀξίωμα τὰ γ ο, δ ζ, ἴσα εἰσιν, ἀλλὰ τῇ γ ο, ἰσόμεναι τὸ κ γ . καὶ τὸ α, ἄρα ἀξίωμα τὸ κ γ, ἰσόμεναι καὶ τῇ δ ζ . κοινῶν δὲ προσκειμένων τῷ γ θ, τὸ α θ, πάντως ἰσόμεναι τῇ μ ν ξ, γνώμονι . ἐὰν δὲ καὶ τὸ λ η, κοινὸν ληθῆ, τὸ α θ, ἄρα μὲν τῷ λ η, ἰσόμεναι τῇ μ ν ξ, γνώμονι καὶ λ η . ἀλλ' ὁ μ ν ξ, γνώμων μὲν τῷ λ η, ἰσόμεναι τῇ γ ζ . τὸ α θ, ἄρα μὲν τῷ λ η, ἰσόμεναι τῇ γ ζ . ἴση δὲ τὸ μὲν α θ, τὸ ὑπὸ πῶν αἰρίων τμημάτων α δ, δ β, περιεχόμενον ὀρθογώνιον . (περιέχεται γὰρ ὑπὸ τῷ α δ, εἰδὸς τμήματος, καὶ τῆς δ θ, ἥτις ἐστὶν ἴση τῇ δ β, ἐπὶ τῷ τμήματι καὶ τὸ πόρισμα τῆς ἀνωτέρω,) τὸ δὲ λ η, τὸ ἀπὸ τῆς γ δ, τετραγώνον, γέγονε γὰρ ἀπὸ τῆς λ θ, ἥτις ἐστὶν ἴση τῇ γ δ, καὶ τὸ γ ζ, τὸ ἀπὸ τῆς γ β, ἡμισείας τετραγώνον . ὅπρι εἶδει δεῖξαι .

Eucl. Lib. 2. Fig. 4.

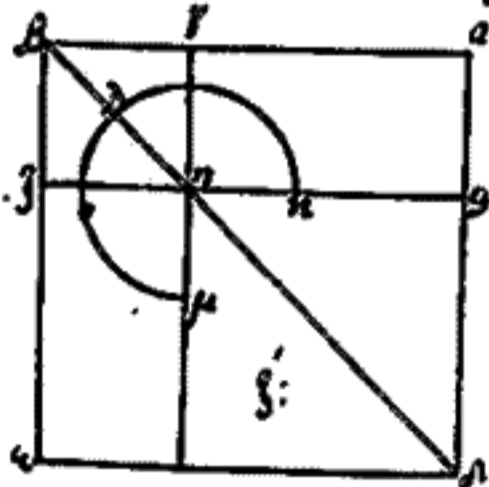
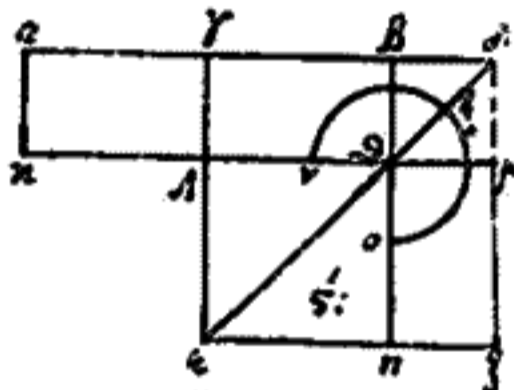

Πρότασις ς'. Θεώρημα.

Εάν διθεία γραμμὴ τμηθῆ δίχα, προσεθῆ δέ τις αὐτῇ διθεία ἐπ' διθείας, τὸ ὑπὸ τῆς ὅλης σὺ τῇ προσκειμένῃ, ἢ τῆς προσκειμένης περιχώμιον ὀρθογωνίου μὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνου ἰσοῦν ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς συγκεκλιμένης ἕκτα τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσκειμένης, ὡς ἀπὸ μίας ἀναγραφῆτι τετραγώνῳ.

Τμηθῆτω δὲ ἡ $αβ$, γραμμὴ δίχα καὶ τὸ $γ$, καὶ προσεθῆτω ἡ $βδ$. Λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν $αδ, δβ$, περιχώμιον ὀρθογωνίου μὲ τὸ ἀπὸ τῆς $γβ$, τετραγώνου ἰσοῦν ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $γδ$, τετραγώνῳ. τῆς γὰρ αὐτῆς κατασκευῆς καὶ τὸ προτέρω γενησῆς. ἔπει τὸ $θζ$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $γθ$, καὶ τὸ $λδ'$, τὸ $α$. καὶ δὲ $γθ$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $αλ$, καὶ τὸ $λδ'$. τὸ αὐτὸ, ἄρα καὶ τὸ $α$. ἀξίωμα τὸ $θζ$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $αλ$. καὶ τὸ δὲ $αμ$, ὀρθογωνίου ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $εξο$, γινώσκουσι. καὶ τὸ δὲ $αυθεις$ προσκειμένη τὸ $λη$, πάντως γὰρ τὸ $αμ$, μὲ τὸ $λη$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $εξο$, γινώσκουσι, καὶ $λη$, παραλληλογρ. ἀλλὰ ὁ $εξο$, γινώσκουσι μὲ τὸ $λη$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $γζ$, τετραγώνῳ καὶ τὸ $εδ'$. ἀξίωμα, ἄρα τὸ $αμ$, μὲ τὸ $λη$, ἰσοῦν ἐστὶ τῷ $γζ$, τετραγώνῳ. τὸ δὲ $αμ$, ἐστὶ τὸ περιχώμιον ὑπὸ τῆς $αδ$, καὶ $δβ$, ἢ γὰρ $δμ$, ἰσὺν ἐστὶ τῇ $δβ$, καὶ τὸ πόρισμα τῆς $δ'$. καὶ τὸ $λη$, τὸ ἀπὸ τῆς $γβ$, τετραγώνου, ἢ γὰρ $λθ$, αὐτὸ πλῆρὰ ἰσὺν ἐστὶ τῇ $γβ$, καὶ τὸ $λδ'$. ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν $αδ, δβ$, περιχώμιον ὀρθογωνίου μὲ τὸ ἀπὸ τῆς $γβ$, τετραγώνου ἰσοῦν ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς $γδ$, τετραγώνῳ. ἔπειρ καὶ τὸ ἔξῃς.

Eucl. Lib. 2. Fig. 9.

Πρότασις Ζ'. Θεώρημα.

Εάν διθεία γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης, καὶ τὸ ἀφ' ἑνὸς τῶν τμημάτων, τὸ σωμαμφοτέρω τετραγώνῳ, ἰσαί ἐστι τῷ τε δις ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ τῷ εἰρημένῳ τμήματι περιχώμιον ὀρθογωνίου, καὶ τῷ ἀπὸ τῶν λοιπῶν τμημάτων τετραγώνῳ.

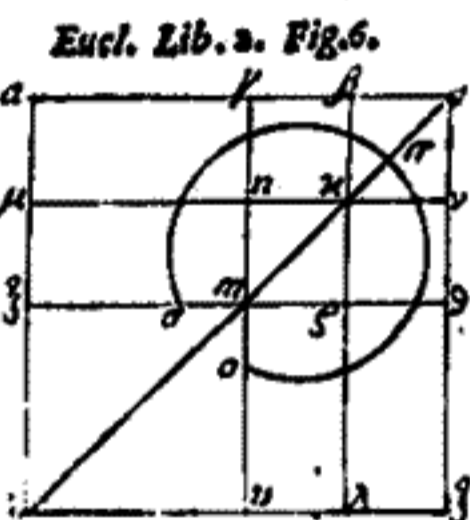
Τμηθῆτω δὲ ἡ $αβ$, διθεία, ὡς ἔτυχε, καὶ τὸ $γ$. Λέγω τὸ ἀπὸ τῶν $αβ, βγ$, τετραγώνων ἰσαί εἶναι τῷ τε δις ὑπὸ τῶν $αβ, βγ$, περιχώμιον ὀρθογωνίου, καὶ τῷ ἀπὸ τῶν λοιπῶν τμημάτων $αγ$, τετραγώνῳ. ἀναγιγράφω γὰρ ἀπὸ τῆς $αβ$, τὸ $αε$, τετραγώνου διὰ τῆς $μς'$, τὸ $α$. καὶ ἀσπιπλερώσω τὸ $χρῆμα$ καὶ τὸ $σφαιρικόν$, καὶ ἴσαι πάντως τὰ $βν, ηδ$, παραλληλόγραμμα, τετραγώνων, καὶ τὸ πόρισμα τῆς $δ'$. τὸ παρόντος. ἔπειρ δὲ ἡ $εθ$, ἰσὺν ἐστὶ τῇ $γα$, δὴ λανθάνει, ἔτι τὸ μὲν $βη$, ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν $γβ$, τμήματος τετραγώνου.

ῥάγων, τὸ δὲ $\eta\delta$, τὸ ἀπὸ τοῦ $\alpha\gamma$. Ἄξις ἐπεὶ τὰ $\alpha\eta$, $\eta\iota$, ἰσάεσι καὶ τὴν $\mu\gamma$. τὸ α . κοινῶς λαμβανομένων τῶν $\beta\eta$, πάντως γὰρ τὰ $\alpha\zeta$, $\gamma\epsilon$, ἰσάεσιν. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ $\alpha\beta$, $\beta\epsilon$, καὶ $\gamma\beta$, $\beta\zeta$, ἴσαι καὶ τὸν λ . ὅρον τὸ α . τὰ $\alpha\zeta$, ἄρα $\gamma\epsilon$, εἰσὶ τὸ δις ὑπὸ τῶν $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, περιχομένων ὀρθογώνιον. ἀλλὰ τὰ $\alpha\zeta$, $\gamma\epsilon$, ὁ $\kappa\lambda\mu$, εἰσὶ γνῶμων καὶ τῶν $\beta\eta$, τριγώνων, ἄρα ὁ $\kappa\lambda\mu$, γνῶμων καὶ τῶν $\beta\eta$, ἰσός ἐστι τῶν δις ὑπὸ τῶν $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, περιχομένων ὀρθογώνιῳ. κοινῶς δὲ προσκειμέναι τὸ $\eta\delta$, πάντως γὰρ ὁ $\kappa\lambda\mu$, γνῶμων καὶ τῶν $\beta\eta$, $\eta\delta$, τριγώνων ἰσός ἐστι τῶν δις ὑπὸ τῶν $\alpha\beta$, $\beta\gamma$, περιχομένων ὀρθογώνιῳ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος $\alpha\gamma$, τριγώνων, τῶν $\eta\delta$. ἀλλ' ὁ $\kappa\lambda\mu$, γνῶμων, καὶ τὰ $\beta\eta$, $\eta\delta$, τριγώνων, εἰσὶ τὸ ἕλον $\alpha\epsilon$, τριγώνων καὶ $\beta\eta$. ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\beta$, τριγώνων δηλ. τὸ $\alpha\epsilon$, καὶ τὸ $\beta\eta$, τὸ ἀπὸ τῶν $\beta\gamma$, τμήματος τριγώνων, ἰσός ἐστι τῶν δις ὑπὸ τῆς ὅλης $\alpha\beta$, καὶ τῶν εἰρημένων τμήματος $\beta\gamma$, περιχομένων ὀρθογώνιῳ καὶ τῶν $\eta\delta$, τριγώνων, τῶν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ δηλ. τμήματος $\alpha\gamma$. ὅπερ ἴδιον τὸ ὑποχρεῖται.

Πρότασις Η'. Θεώρημα.

Ἐὰν διθεῖα γραμμὴ τμηθῆ, ὡς ἔτυχεν, τὸ τετραγώνον ὑπὸ τῆς ὅλης καὶ ἐνὸς τῶν τμημάτων περιχομένου ὀρθογώνιου καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ τμήματος τετραγώνου, ἰσός ἐστι τῶν τε ἀπὸ τῆς ὅλης ἔτι εἰρημένων τμήματος, ὡς ἀπὸ μιᾶς ἀναγραφῆς τετραγώνου.

Ἐυθεῖα ἦδη ἡ $\alpha\beta$, τμηθῆτω, ὡς ἔτυχεν, καὶ τὸ γ , καὶ προσεθήτω αὐτῇ ἡ $\beta\delta$, ἴση τῇ $\beta\gamma$. Λέγω τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\beta$, ὅλης καὶ τοῦ $\gamma\beta$, τμήματος περιχομένου ὀρθογώνιον τετραγώνον, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ $\alpha\gamma$, τμήματος τριγώνον ἴσον εἶναι τῶν ἀπὸ τῆς $\alpha\delta$, τριγώνων. Ἀναγράφω τοίνυν ἀπὸ τῆς $\alpha\delta$, τριγώνων τὸ $\alpha\zeta$. καὶ κατασκευάζω τὸ σχῆμα διπλῶν. καὶ ἐπεὶ τὸ $\alpha\zeta$, τριγώνων εἰσὶ, πάντως γὰρ καὶ τὰ περὶ τὴν διάμετρον αὐτῆ παραλληλόγραμμα τὰ $\beta\nu$, $\eta\rho$, $\xi\upsilon$, τετραγώνων εἰσὶ καὶ τὸ πόρισμα τῆς δ' τοῦ παρόντος. ἄξις ἐπεὶ ἡ $\beta\delta$, ἴση γίγνεται τῇ $\gamma\beta$, δηλονότι, ὅτι τὰ $\gamma\kappa$, $\beta\nu$, ἰσάεσι καὶ τὴν $\lambda\delta'$, τὸ α . εἰσὶ δὲ καὶ αἱ $\eta\kappa$, $\eta\rho$, ταῖς $\gamma\beta$, $\beta\delta$, ἴσαι καὶ τὴν $\lambda\delta'$, τὸ α . καὶ ἑπομένως ἀλλήλαις, ἄρα καὶ τὰ $\eta\rho$, $\kappa\theta$, ἰσάεσιν. ἀλλὰ καὶ τὰ $\eta\rho$, $\beta\nu$, ἰσάεσιν, ἢ γὰρ $\eta\kappa$, ἴση εἰσὶ τῇ $\gamma\beta$, ἢ τῇ $\beta\delta$. Τὰ πάντα ἄρα παραλληλόγραμμα $\gamma\kappa$, $\beta\nu$, $\eta\rho$, $\kappa\theta$, ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶ. Ἐὰν ἐπιπέσει τὰ $\gamma\kappa$, $\eta\rho$, ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶν, ἄρα καὶ αἱ τῶν βάσεις $\gamma\nu$, $\eta\pi$, ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶ καὶ τὴν $\lambda\delta'$. τὸ αὐτὸ, καὶ ἑπομένως καὶ τὴν αὐτὴν ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶ καὶ τὰ $\alpha\eta$, $\mu\pi$. τῶν δὲ $\alpha\eta$, $\mu\pi$, ἰσάεσι τὰ $\pi\lambda$, $\rho\zeta$, καὶ τὴν $\mu\gamma$. τὸ α . ἄρα τὰ πάντα παραλληλόγραμμα $\alpha\eta$, $\mu\pi$, $\pi\lambda$, $\rho\zeta$, ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶ. ὁμοειδέος δὲ τῶν $\mu\sigma\delta$ $\alpha\eta$, τοῦ $\gamma\kappa$, τῶν δὲ $\mu\pi$, τῶν $\eta\rho$, τῶν δὲ $\pi\lambda$, τῶν $\beta\nu$, καὶ τῶν

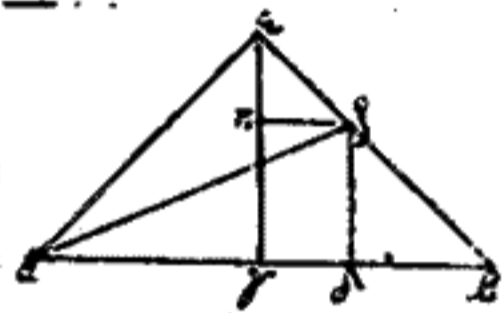
κὶ τῶ ρζ, τῶ κθ. πάντως γὰρ τῶ β'. ἀξίωμα τὰ α κ, μ ρ, κ ζ, κὶ π λ, μῦ τῶ β ε, ἴσα ἀλλήλοις εἶσι. ἀλλὰ τὸ α κ, εἶσι τὸ περιχόμενον ὑπὸ τῶ α β, β γ, ἴση γὰρ ἢ β κ, ἢ γ β, ἄρα τὰ πένταρα παραλληλόγραμμα α κ, μ ρ, κ ζ, κὶ π λ, μῦ τῶ β ε, εἶσι τὸ τετράκις ὑπὸ τῶ α β, β γ, περιχόμενον. εἶσι δὲ καὶ τὸ ξ υ, τὸ ἀπὸ τῶ λοιπῆς τμήματος ἀναγραφόμενον τετράγωνον, ἴση γὰρ ἢ ξ π, ἢ α γ, κὶ τὰ πένταρα παραλληλόγραμμα, α κ, μ ρ, κ ζ, π λ, μῦ τῶ β ε, σὺν τῶ ξ υ, ὅλον εἶσι τὸ α ζ, τετράγωνον, τὸ ἀπὸ πῶς α δ, ἀναγραφόμενον. ἄρα τὸ τετράκις ὑπὸ πῶς α β, ὅλης κὶ τὸ γ β, τμήματος περιχόμενον ὀρθογώνιον μῦ τῶ ἀπὸ τῶ α γ, τμήματος τετράγωνον, ἴσων εἶσι τῶ ἀπὸ πῶς α δ, τετράγωνον. ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

Πρότασις Θ'. Θεώρημα.

Εἰν δίδεα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα κὶ ἄμισα, τὰ ἀπὸ τῶ ἀμίσου τῆς ὅλης τμημάτων τετράγωνον διπλασίον εἶσι τῶ ἀπὸ τῆς ἡμισείας, κὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶ τμητῶν τετραγώνου.

Εὐθείας ἦδὲ πῶς α β, εἰς ἴσα μετ' τμηθείσης κατὰ τῆ γ, ἄμισα δὲ τῶ δ, λίγω τὰ ἀπὸ τῶ ἀμίσου ἀμίσου τμημάτων α δ, δ β, τετράγωνα, διπλασία εἶναι τῶ ἀπὸ πῶς ἡμισείας α γ, κὶ πῶς μεταξὺ τῶ τμητῶν γ δ, τετραγώνου. Ἀριστάθω γὰρ ἐπὶ πῶς α β, κάθετος ἢ ε γ', ἴση τῶ α γ, κὶ τῶ α ε, ε β, ἐπιζυγνυμένων, ἕχθω παράλληλος τῶ γ ε, ἢ δ ζ, κὶ ἐπιζεύχθω ἢ α ζ. ἀπὸ δὲ τῶ ζ, παράλληλος τῶ α β, ἕχθω ἢ ζ υ. κὶ ἐπει αἱ α γ, γ ε, ἴσαι εἰσι. πάντως γὰρ αἱ ὑπὸ γ α ε, γ ε α, γωνίαι ἴσαι εἰσιν, ἀλλ' ἢ ὑπὸ α γ ε, ὀρθὴ εἶσι, ἄρα ἑκατέρα τῶ ὑπὸ γ α ε, γ ε α, ἡμισεία εἶσιν ὀρθῆς. διὰ τὰ αὐτὰ δευχθῆσιναι, ὅτι κὶ ἑκατέρα τῶ ὑπὸ γ β ε, γ ε β, ἡμισεία εἶσιν ὀρθῆς. ὥστε ἐπει δίδεκεται ἑκατέρα τῶ ὑπὸ γ ε α, γ ε β, ἡμισεία ὀρθῆς, ὅλη πάντως γὰρ ἢ ὑπὸ α ε β, ὀρθὴ εἶσι. Ἐπει δὲ πάλιν, αἱ υ ζ, α β, παράλληλοι εἰσι, κὶ εἰς αὐτὰς πέπνωκεν ἢ ε γ. δῆλον, ὅτι αἱ ὑπὸ ε υ ζ, ε γ β, γωνίαι ἴσαι εἰσι κῆ τῶ κ θ', τῶ α'. ἀλλ' ἢ ὑπὸ ε γ β, ὀρθὴ εἶσι, ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ ε υ ζ, ὁμοίως ὀρθὴ εἶσι. δίδεκεται δὲ ἢ ὑπὸ υ ε ζ, ἡμισεία ὀρθῆς, ἄρα καὶ ἢ ὑπὸ υ ζ ε, ἡμισεία εἶσιν ὀρθῆς. ὥστε αἱ υ ε, υ ζ, ἴσαι εἰσι κατὰ τῶ ε', τῶ αὐτῶ. ὁμοίως δευχθῆσιναι, ὅτι κὶ αἱ δ β, δ ζ, ἴσαι εἰσιν. Ἐπει σὺν τῶ α γ ε, τετράγωνον ὀρθογώνιον εἶσι κῆ τῶ γ, πάντως γὰρ τὸ ἀπὸ πῶς α ε, τετράγωνον ἴσος εἶσι πῶς ἀπὸ τῶ α γ, γ ε, τετράγωνον κῆ τῶ μ ζ', τῶ α'. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶ α γ, γ ε, τετράγωνα ἴσα ἀλλήλοις εἶσι, διὰ τὸ ἴσας εἶναι κὶ πῶς α γ, γ ε. τῶ εἶδος ἄρα, εἰλ. τῶ ἀπὸ πῶς α γ, διπλασίον εἶσι τὸ ἀπὸ πῶς α ε. ὡσαύτως δευχθῆσιναι κὶ τὸ ἀπὸ πῶς ε ζ, διπλασίον τῶ ἀπὸ πῶς υ ζ, ἢ πῶς τῶ ἀπὸ πῶς γ δ, ἴση γὰρ αἱ υ ζ, γ δ, κῆ τῶ λ δ', τῶ α'. ὥστε τὰ ἀπὸ πῶς α ε, ε ζ, τετράγωνον

Eucl. Lib. 2. Fig. 7.

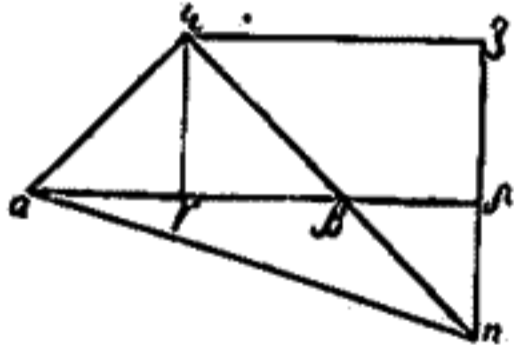
γὰρ διπλασία ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $\alpha\gamma$, $\gamma\delta$, συναμφοτέρα συναμφοτέρων· ἀλλὰ πῶς ἀπὸ τῶν $\alpha\epsilon$, $\epsilon\zeta$, τετραγώνοις ἴσόν ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\zeta$, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν $\mu\zeta$. ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\zeta$, διπλασιάζει τὸ ἀπὸ τῶν $\alpha\gamma$, $\gamma\delta$. καὶ δὲ ἀπὸ τῆς $\alpha\zeta$, τετραγώνω ἴσά ἐστι τὸ ἀπὸ τῶν $\alpha\delta$, $\delta\zeta$, καὶ τὸ αὐτὸ τὸ $\alpha\gamma$, ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῶν $\alpha\delta$, $\delta\zeta$, τετράγωνον διπλασία ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $\alpha\gamma$, $\gamma\delta$. ἀλλ' ἢ $\delta\zeta$, ἴση δέδεικται τῇ $\delta\beta$. ἄρα τὸ ἀπὸ τῶν $\alpha\delta$, $\delta\beta$, τετράγωνον διπλασία ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $\alpha\gamma$, $\gamma\delta$. ὅπερ ἔδειξεν.

Πρότασις Γ'. Θεώρημα.

Ἐὰν δίδωται γραμμὴ τμηθῆ δίχα, προσεθῆ δέ τις αὐτῇ δίδωται ἐπ' αὐτῆς, τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης σωῆ τῆ προσκειμένη, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης, τὸ συναμφοτέρα τετράγωνον διπλασιάζει τῆ ἀπὸ τῆς ἡμισείας καὶ τὸ ἀπὸ τῆς συγκεκλιμένης ἕκτε τῆς ἡμισείας καὶ τῆς προσκειμένης, ὡς ἀπὸ μιᾶς, ἀναγραφόμενος τετράγωνον.

Τῆς $\alpha\beta$, ἥδη δίδωται δίχα καὶ τὸ γ , τμηθείσης, καὶ τῆς $\beta\delta$, ἐπ' αὐτῆς αὐτῆς προσκειμένης, λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ὅλης $\alpha\delta$, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς προσκειμένης $\beta\delta$, τὸ συναμφοτέρα ταῦτα τετράγωνα, διπλασιάζει τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\gamma$, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $\gamma\delta$, τετράγωνον. Ἀπὸ γὰρ τῆς γ , κείσθω ἀνεσάθω κατὰ τὸ $\alpha\epsilon$, τὸ α' . ἢ $\gamma\epsilon$, ἴση τῇ $\alpha\gamma$, καὶ τῶν $\alpha\epsilon$, $\epsilon\beta$, ἐπιζήσθω, ἢ $\chi\theta$ ἀπὸ τῆς δ , σημείου παράλληλος τῇ $\gamma\epsilon$, καὶ ἴση ἢ $\delta\zeta$. ἐξαγομένη δὲ ἢ $\epsilon\beta$, ἀπὸ τῆς β , σημείου συμπίπτω τῇ $\delta\zeta$, καὶ αὐτῇ ἐξαγομένη κατὰ τὸ η . καὶ ἐπιζήσθω ἢ $\alpha\upsilon$. καὶ ἐπει κατὰ τὸ δ . πόρισμα τῆς $\epsilon\zeta$, τὸ α' . ἕκαστα τῶν ὑπὸ $\alpha\epsilon\gamma$, $\beta\epsilon\gamma$, ἡμίσεια ὀρθῆς ἐστὶ, πάντως γὰρ ὅλη ἢ ὑπὸ $\alpha\epsilon\beta$, ὀρθή ἐστι. καὶ δὲ τὸ $\lambda\delta'$. τὸ αὐτὸ ὀρθή ἐστι καὶ ἢ ὑπὸ $\epsilon\zeta\eta$, ὅτι τὸ $\gamma\zeta$, παραλλήλογραμμὸν ἐστὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς. αὐτὸς ἐπει ἢ $\epsilon\zeta$, παράλληλος ἐστὶ τῇ $\gamma\delta$, κατὰ τὸ $\lambda\gamma'$, τὸ α' . δῆλον, ὅτι ἢ ὑπὸ $\eta\delta\beta$, ὀρθή ἐστι κατὰ τὸ $\lambda\delta'$, τὸ αὐτὸ. ὡς ἐπει ἢ ὑπὸ $\delta\beta\eta$, ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ $\gamma\beta\epsilon$, κατὰ τὸ $\lambda\delta'$, τὸ α' . ἢ δὲ ὑπὸ $\gamma\beta\epsilon$, ἡμίσεια ἐστὶν ὀρθῆς κατὰ τὸ δ . πόρισμα τῆς $\epsilon\zeta$. τὸ αὐτὸ. πάντως γὰρ καὶ ἢ ὑπὸ $\delta\beta\eta$, ἡμίσεια ἐστὶν ὀρθῆς, καὶ λοιπὴ ἄρα ἢ ὑπὸ $\delta\eta\beta$, ἡμίσεια ἐστὶν ὀρθῆς. ὡς ἢ $\delta\beta$, ἴση ἐστὶ τῇ $\delta\eta$, κατὰ τὸ $\lambda\delta'$, τὸ α' . δέδεικται δὲ καὶ ἢ πρὸς τὸ ζ , ὀρθή. ἄρα καὶ λοιπὴ ἢ ὑπὸ $\zeta\epsilon\eta$, ἡμίσεια ἐστὶν ὀρθῆς. ὡς καὶ ἢ $\epsilon\zeta$, ἴση ἐστὶ τῇ $\zeta\eta$, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ϵ . τούτων δ' ἔγω ἀποδείκνυμαι, ἕως σωμακτίον. Ἐπει τὸ $\alpha\gamma\epsilon$, ὀρθογώνιον ἐστὶ, πάντως γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\epsilon$, τετράγωνον ἴσόν ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν $\alpha\gamma$, $\gamma\epsilon$, τετράγωνοις. ἴση δὲ ἢ $\alpha\gamma$, τῇ $\gamma\epsilon$, τὸ ἑνὸς ἄρα, ἢτοι τὸ ἀπὸ τῆς $\alpha\gamma$, διπλασιάζει

Eucl. Lib. 2. Fig. 8.

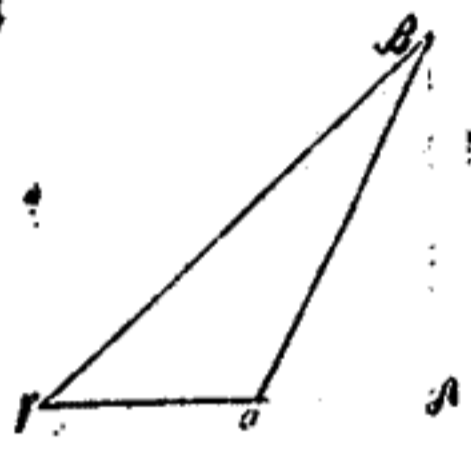

Πρότασις ΙΒ'. Θεώρημα.

Εν τοῖς ἀμβλυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τλή ἀμβλείας γωνίας ὑποτεμνέσης πλέραις τετραγώνου, μείζον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῆς τλή ἀμβλείας περιχυσῶν πλέρων τετραγώνων, τῶν περιχομένων δις ὑπὸ τε μιᾶς τῆς περὶ τῆς ἀμβλείας γωνίας, εἴθ' ἢ ἐκβληθείσασιν ἢ καθέτος πίπτει, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐκτὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς τῆς ἀμβλείας γωνίας.

Eucl. Lib. 2. Fig. 10.

Ἐστω δὲ τρίγωνον τὸ αβγ, ἀμβλυγώνιον καὶ τὸ α. καὶ τῆς γα, ἐξαχθείσης καὶ τὸ σωμαχὸς ἀπὸ τοῦ α, πίπτει καθέτος ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ β, ἢ βδ. Λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς βγ, τετραγώνου μείζον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν γα, αβ, τετραγώνων, τῶν δις ὑπὸ τῶν γα, αδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. καὶ γὰρ τλή δ'. τὸ παρόντος, εἴπει καὶ γδ, πέτυται, ὡς ἔτυχε καὶ τὸ α, πάντως γὰρ τὸ ἀπὸ τῆς γδ, ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν γα, αδ, τετραγώνοις, καὶ τῶν δις ὑπὸ τῶν γα, αδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. κοινὴ δὲ τὸ ἀπὸ τῆς δβ, λαμβανομένη ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν γδ, δβ, τετραγώνων, ἴσα τοῖς τε ἀπὸ τῶν γα, αδ, δβ, τετραγώνοις, καὶ τῶν δις ὑπὸ τῶν γα, αδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν γδ, δβ, τετραγώνοις ἴσον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῆς γβ, καὶ τλή μζ, τὸ παρόντος, τοῖς δὲ ἀπὸ τῶν αδ, δβ, ἴσον ἐστὶ καὶ τλή αὐτῆς τὸ ἀπὸ τῆς β, ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς γβ, ἴσον ἐστὶ τοῖς τε ἀπὸ τῶν γα, αβ, τετραγώνοις, καὶ τῶν δις ὑπὸ τῶν γα, αδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. ὡς τὸ ἀπὸ τῆς γβ, μείζον ἐστὶ τῶν ἀπὸ τῶν γα, αβ, τετραγώνων τῶν δις ὑπὸ τῆς γα, αδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. Ἐν τοῖς ἀμβλυγωνίοις ἄρα τετραγώνοις καὶ τὰ εἴη.

Πρότασις ΙΓ'. Θεώρημα.

Εν τοῖς ὀξυγωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τλή ὀξείας γωνίας ὑποτεμνέσης πλέραις τετραγώνου ἔλαττόν ἐστι τῆς ἀπὸ τῆς τλή ὀξείας γωνίας περιχυσῶν πλέρων τετραγώνων, τῶν περιχομένων δις ὑπὸ τε μιᾶς τῆς περὶ τλή ὀξείας γωνίας, εἴθ' ἢ ἢ καθέτος πίπτει, ἢ τῆς ἀπολαμβανομένης ἐκτὸς ὑπὸ τῆς καθέτου πρὸς τῆς ὀξείας γωνίας.

Ἐστω δὲ τρίγωνον ὀξυγώνιον τὸ αβγ. καὶ πίπτει καθέτος ἐπὶ τῆς βγ, αὐτῆς πλέραις ἢ αδ. Λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς αγ, τετραγώνου, ὑποτεμνέσης πρὸς τῆς β, ὀξείας γωνίας, ἔλαττον εἶναι τῆς ἀπὸ τῶν αβ, βγ, περιχυσῶν τλή αὐτῆς γωνίας τετραγώνων, τῶν δις ὑπὸ τῆς βγ, καὶ βδ, περιχομένων ὀρθογωνίων. τῆς γὰρ βγ, καὶ τὸ δ, ὡς ἔτυχε, τμηθείσης, ἴσαι τὰ ἀπὸ τῶν γβ, βδ,

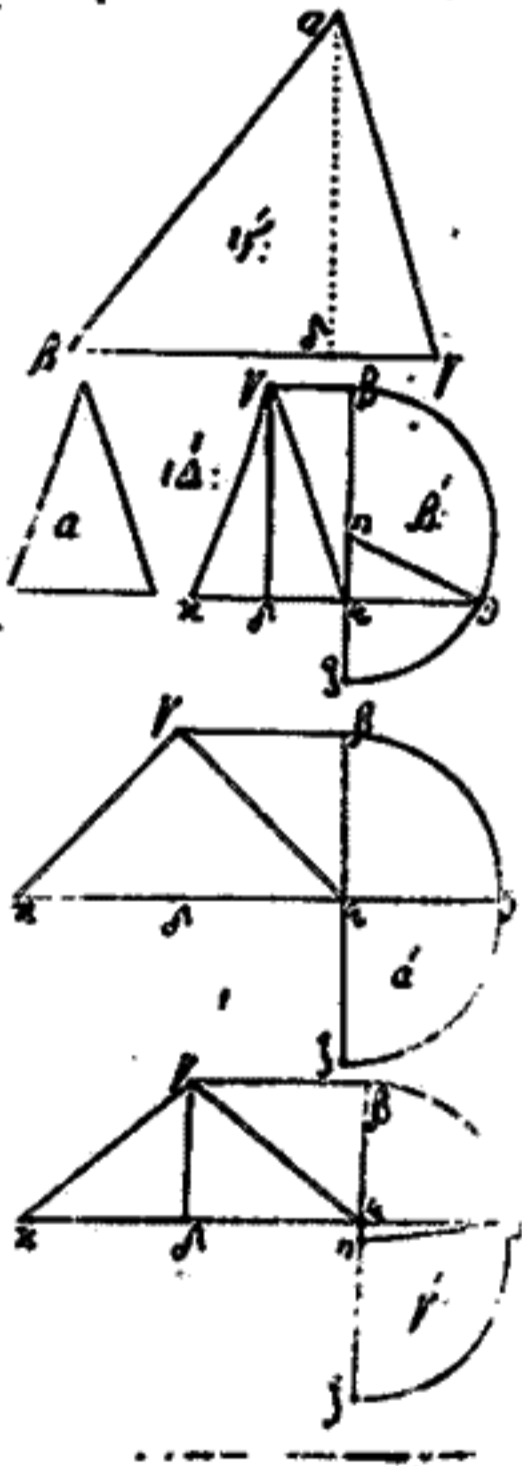
βδ, πρῶτα ἴσα, καὶ δις ὑπὸ πῶν γβ, βδ, περιχομένη ὀρθογωνίῳ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς δγ, πρῶτα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς αδ, πρῶτα εἰλημμένου, ἴσαι καὶ ἀπὸ πῶν γβ, βδ, δα, πρῶτα ἴσα καὶ δις ὑπὸ πῶν γβ, βδ, περιχομένη ὀρθογωνίῳ, καὶ πῶν ἀπὸ πῶν αδ, δγ, πρῶτα, καὶ τὸ β' αξίωμα. ἀλλὰ πῶν ἀπὸ πῶν αδ, δβ, ἴσόντες τὸ ἀπὸ τῆς αβ, πῶν δὲ ἀπὸ πῶν αδ, δγ, πρῶτα τὸ ἀπὸ τῆς αγ, καὶ τὸ μζ'. καὶ ἄρα καὶ ἀπὸ πῶν γβ, βα, ἴσόντες καὶ δις ὑπὸ πῶν γβ, βδ, περιχομένη ὀρθογωνίῳ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς αγ, πρῶτα. ὥστε τὸ ἀπὸ τῆς αγ, πρῶτα ἔλαττον ἴσιν πῶν ἀπὸ πῶν γβ, βα, πρῶτων καὶ δις ὑπὸ πῶν γβ, βδ, περιχομένη ὀρθογωνίῳ. ὅπῃ εἶδει δεῖξαι. Ὡσαύτως δὲ δεῖξομεν, καὶ τὸ ἀπὸ πῶν αβ, πρῶτα ἔλαττον ἴσιν τὸ ἀπὸ τῆς βγ, γα, πρῶτων καὶ δις ὑπὸ τῆς βδ, γδ, περιχομένη ὀρθογωνίῳ. Ἐν πῶν ὀρθογωνίῳ ἄρα ἔσονται, καὶ τὰ ἕκαστα.

Eucl. Lib.2. Fig. 11.

Πρότασις ΙΔ'. Πρόβλημα.

Τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ ἴσῳ τετράγωνον συστήσασθαι.

Ἐστω δὲ συστήσασθαι πρῶτα ἴσον τῷ α, δοθέντι εὐθυγράμμῳ. Συστάσθω διὰ πῶν με'. καὶ α'. τῷ α, εὐθυγράμμῳ ἴσον παραλληλόγραμμον ὀρθογωνίῳ τῷ βδ. εἰ αὐτὸ ἢ βε, ἴσόντες τῷ εδ, γέγονε τὸ ἐπιπαχθῆναι, πρῶτα γὰρ ἴσαι τὸ βδ, ὅπῃ ἴσον γέγονε τῷ α. εἰ δὲ μὴ, ἔστω ἢ βε, πῶν εδ, μείζων. καὶ ἔξαχθῆτω ἐπὶ τὸ ζ. ὥστε τὸ εζ, ἴσῳ εἶναι τῷ εδ. πῶν δ' ὅλης βζ, δίχα τμηθείσας καὶ τὸ η, κέντρῳ μὲν τῷ η, διαστήματι δὲ τῷ ηβ, ἢ ηζ, γραφῆτω ἡμικύκλιον τὸ βδζ. καὶ ἐκβληθῆτω ἢ δε, κατὰ τὸ συνεχές. εἴπερ ἐπιζώχθω ἢ ηθ. καὶ ἐπειδὴ ἢ βζ, πένταται εἰς ἴσα μεθ' αὐτῶν η, αἴσια δὲ καὶ τὸ ε, ἴσαι καὶ τὸ εβ. καὶ παρόντως, τὸ ὑπὸ τῆς βε, εζ, περιχομένου ὀρθογωνίου μὴ τὸ ἀπὸ πῶν εη, πρῶτων ἴσον, καὶ ἀπὸ πῶν ηζ, πρῶτων, ἢ πῶν ἀπὸ πῶν ηθ. ἴσαι γὰρ αἱ ηζ, ηθ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ηθ, πρῶτων ἴσόντες πῶν ἀπὸ τῆς θε, εη, πρῶτων καὶ τὸ μζ'. καὶ ἄρα τὸ ὑπὸ τῆς βε, εζ, ὀρθογωνίῳ δηλ. τῷ βδ, μὴ τὸ ἀπὸ τῆς εη, πρῶτων ἴσόντες πῶν ἀπὸ τῆς θε, εη, πρῶτων. καὶ δὲ ἀπὸ τῆς εη, πρῶτων καὶ ἀξυριθίως, ἔλαττωθηθῆσιν τὸ βδ, παραλληλόγραμμον ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς

19,

εθ, πῆραγώνη. ἀλλὰ τὸ βδ, παραλ. ἴσον γέγονε τῷ α, ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς εθ, πῆραγ. ἴσον ἔστι τῷ α. ὅπῃρ ἔδει ποιῆσαι. Διὰ τὸ αὐτὰ διηχθήσεται τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεσθαι τὸ προσαχθῆν, καὶ ἢ δε, μείζων εἴη τῆς εβ, καὶ ἢ βζ, τμηθῆ δίχα ἐκτὸς τῷ ε, ὡς ἐπὶ τῷ γ', καθορᾶται γήματος. τῆ δοθεύτι ἄρα ἀδουγράμμυ ἴσον πῆραγώνη συνάση.

Τέλος τῆ Δεύτερου τῆ Στοιχείου τῆ Εὐκλείδου.

Προοιμιακὴ περίληψις τῆ Τρίτης Εὐκλείδου Στοιχείου.

* Ἐπὶ τοῦ παρόντος Τρίτης Βιβλίου ὁ Στοιχειωτὴς τὰ πλεῖστα πρὸς κύκλου πραγματεύεται, τὰς ἀρκτικὰς αὐτῷ ἀποδεικνύς ιδιότητας, αὐτῆς τύτῳ ἀνεκίτας, οἷον ἐπιλιγῶσθαι ἐν τοῖς ἐπιπέδοις γήματι. συμβάλλει ἀλλήλαις τὰς γραμμάς ἢτοι ἐκτὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἢ ἐκτὸς ἀγομείας. τὰ πάθη τύτων, καὶ τῶν κύκλων ἀπομοσίων ἢ τιμνομοσίων ἀλλήλοις ἐκτίθησιν. καὶ ἐπὶ τύτοις τὰς γωνίας ἢτοι πρὸς τῆ κέντρῳ, ἢ πρὸς τῆ περιφερείᾳ κειμείας πρὸς ἀλλήλας παραβάλλει. καὶ τέλος τὰ τῆς πρακτικῆς Γεωμετρίας Στοιχεῖα, ὅσα τῆ δυνάμει μάλιστα τὸ κύκλου ἐπιτελεῖσθαι, διὰ βραχέων παραδίδωσιν. Ὅσης τοίνυν λυσιτελείας παρικτικόν ἔστι τὸ Βιβλίον, τῦτο μόνον ἀρκεῖ πρὸς εἰδείξιν, ὅτι πρὸς κύκλου, πηγῆς ὅσῳς θαυμασίων πραγμάτων ἐφ' ὅλλω τλὼ μάθησιν, καὶ τῶν ῥηθεύτων πραγματεύεται.

Τὰ χρησιμώτερα δὲ ταῖς ἐπιστήμαις θεωρήματα καθέσυχαι ταῦτα. τὸ ιε'. ἀμέλει, τὸ κ'. κ α'. κ β'. λ α'. λ β'. λ γ'. καὶ λ δ'.

